Dosar nr.5r-475/2025
Nr. PIGD 4-25097750-23-5r-09072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 februarie 2026 **mun.Comrat**

Judecătoria Comrat (sediul Central)
Instanţa de judecată în componenţa:
Președintele ședinței, judecător Igor Botezatu,
Grefierului - Ceachir V.,
Cu participarea:
Agentul constatator Barladean A.,
Traducător Ichizli T.,

examinând în şedinţă de judecată publică cauza contravențională, contestația depusă de către Elena Tcacenco împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 217881 din 30.06.2025 și a deciziei de sancționare în baza art.47/1 alin.(1) Cod contravențional,

constată:

Prin decizia agentului constatator din cadrul IP Comrat, Vladimir Neboga, a emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025 Elena Tcacenco a fost recunoscută vinovată și sancţionată cu o amendă în mărime de 500 u.c. echivalent a 25000 lei, pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare emise în privința sa, la data de 02 iulie 2025, Elena Tcacenco a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025, întocmit de agentul constatator Vladimir Neboga, și a deciziei de sancționare în baza art.47/1 alin.(1) Cod contravențional, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie și decizia asupra cauzei contravenționale din 30.06.2025, cu încetarea procesului contravențional din motivul că în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional al RM.

În motivarea contestației contestatorul indică că, *la data de 30.06.2025 a fost întocmit procesul verbal şi decizia de sancţionare prin care Tcacenco Elena a fost găsit vinovat de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 47/1 alin. (1) Cod*

contravenţional, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă de 500 u.c. — 25 000 lei. Menţionează faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul meu la apărare, dreptul de a cunoaşte drepturile şi obligaţiile mele, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47/1 cod contravenţional. Respectiv în opinia petiţionarului, agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteţ, nu a existat nicio acţiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată. Astfel indică că este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire şi întrunire, păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO. Despre încălcările admise la întocmirea deciziei asupra cauzei contravenţionale: Codul Contravenţional este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiile şi dispoziţiile generale şi speciale în materie contravenţională, determină faptele ce constituie contravenţii şi prevede procesul contravenţional şi sancţiunile contravenţionale. Conform principiului legalităţii, consfinţit la art. 5 Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de comiterea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale, decât în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sunt interzise. Legea contravenţională nu urmăreşte cauzarea de suferinţe fizice sau lezarea demnităţii omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante. La aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante, (art. 9 principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale). În aşa mod, petiţionarul a fost sancţionat/ă potrivit deciziei agentului constatator ***pentru o fantă care nu a fost constatată si pe care nu a comis-o ceea ce constituie*** *temei de încetare a procesului contravenţional* ***constituie inexistenţa faptului contravenţiei,*** *potrivit lit. a) alin. (1) art. 441* ***temeiurile de încetare a procesului contravenţional,*** *Cod contravenţional. Potrivit art. 374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea autorităţii competente, care*

are drept scop ***constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale.*** *Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionalului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare, (alin. (1) art. 440 Cod contravenţional) Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care* ***se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.*** *Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale* ***şi a probelor acumulate,*** *în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Menţionează că agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale. Indică că cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum şi la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 Cod contravenţional. Conform dispoziţiei legale menţionate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenţie atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional. Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Totodată instanţa reţine că, potrivit art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică*

făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. In acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 Cod contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin. (1), (2) din Codul contravenţional. Analizând actul de sancţionare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat, aşa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. În acest sens, potrivit art. 443 alin. (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde:.. .d) fapta contravenţională, locul şi timpulsăvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.Î Menţiunile enunţate mai sus se regăsesc şi în dispoziţia art. 445 alin. (1) Cod contravenţional care potrivit căruia - Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Reieşind din cele expuse supra, în baza art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, neconsemnarea datelor şi faptele indicate în art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. În aceeaşi ordine de idei, sancţiunea în procedura contravenţională reprezintă mijlocul legal care lipseşte de efecte juridice actele procesuale şi procedurale, precum şi măsurile procesuale dispuse ori efectuate neîntemeiat sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancţiunile procesual-contravenţionale reprezintă nişte remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea producerii de consecinţe juridice în ipoteza în care legea procesual contravenţională a fost încălcată. Una din aceste sancţiuni este şi nulitatea. Codul contravenţional, reglementează în art. 445 alin. (1), (2) instituţia nulităţii absolute şi relative. Nulitatea are ca efect ineficienţa actelor realizate cu încălcarea

dispoziţiilor legale. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forţa juridică conform regulii juod nullum est, nullum producit effectum. Astfel indică, că analizînd conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) în atenţia faptelor Cod contravenţional, se constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul şi ora comiterii contravenţiei sau perioada săvîrşirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleaşi omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conţine lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancţiunea aplicată riscă să fie anulată. Intr-o altă ordine de idei este important de a specifica şi faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârşită contravenţia reprezintă o încălcare semnificativă a cerinţelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esenţiale pentru stabilirea prescripţiei răspunderii contravenţionale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc. Contestatarul indică, că din analiza normelor citate supra rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravenţională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datei săvîrşirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie în mod evident nu a ţinut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiţie a valabilităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, or, analizând actul de sancţionare a petiţionarei raportat la actul de constatare, prin prisma art. 443 Cod contravenţional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, circumstanţă care urmează a fi apreciată de către instanţa de judecată în strictă conformitate cu dispoziţia art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei şi încălcă celui urmărit contravenţional dreptul la o apărare şi un process echitabil, situaţie care nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată. La caz contestatorul folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenţie, exprimîndu-şi dezacordul cu acesta, circumstanţele stabilite mai sus direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaşte esenţa învinuirii care i se aduce din partea statului şi aceste circumstanţe instanţa de judecată le reţine prin prisma sancţiunii nulităţii procesului- verbal cu privire la contravenţie tangenţiale fiind rigorile art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, or, încălcările art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional la caz impun nulitatea absolută a procesului- verbal cu privire la contravenţie. În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute

la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene se evidenţiază concluzia că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Respectiv, statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Ştefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010). În circumstanţele enunţate, solicită ca instanţa de judecată să admită contestaţia depusă şi să anuleze procesul-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancţionare întocmite în privinţa contestatorului în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional. Cu referire la probatoriul acumulat, menţionează următoarele: Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: ***procesul-verbal cu privire la contravenţie,*** *procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod,* ***explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional,*** *declaraţiile victimei,* ***ale martorilor, înscrisurile,*** *înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. La fel reiterează că în procesul verbal nu sunt făcute menţiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existenţa la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Astfel contestatarul indică că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional. Menţionează că omisiunea enunţată de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. La fel, omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce*

potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator. Sub aspectul dreptului la un proces echitabil şi dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO, art. 20 şi art. 26 din Constituţia Republicii Moldova, menţionează că sancţionarea pentru o contravenţie, conform jurisprudenţei CtEDO, este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Ziliberberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) - „Curtea notează preeminenţa acelor care sugerează că acuzaţiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deşi nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzaţiilor" aduse reclamantului, în sensul articolului 6 § 1 al Convenţiei". În jurisprudenţa sa CtEDO, dezvoltînd conţinutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO) a statuat că „autorităţile naţionale trebuie să depună o maximă diligenţă cu privire la modul în care se face notificarea „acuzaţiei către cel interesat, deoarece actul de acuzaţie are un rol determinant în procedura penală...". Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la faptele care se reproşează acuzatului şi a calificării lor juridice reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil şi că există o legătură evidentă între dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) şi cele din art. 6 § 3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauzele acuzaţiei trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-şi pregăti apărarea. Totodată reţine că în conformitate cu art.440 alin.(l) CC constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. În conformitate cu art. 442 alin. (1) şi (9) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. (9) Partea rezolutivă a procesului-verbal cuprinde decizia agentului constatator de sancţionare, de încetare a procesului contravenţional sau de remitere a cauzei funcţionarului abilitat sa examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator sau autorităţii competente să soluţioneze cauza contravenţională, ori în instanţa de judecată, cu

recomandarea, în toate cazurile, dacă consideră necesar, privind sancţionarea sau privind încetarea procesului, indicîndu-se şi termenul de contestare în instanţa de judecată. Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) CC nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Art. 10 din CC stabileşte că este contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Conform prevederilor art.375 CC persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. În ordinea celor menţionate, reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Conestatarul maindocă că în speţă se constată că, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată. Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece în speţă procesul verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, se ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, după cum indică contestatarul. In cazul în care acest proces-verbal şi această decizie de sancţionare, întocmită cu grave încălcări de formă şi de fapt, va rămîne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz şi o încălcare a prevederilor internaţionale prevăzute supra cu toate consecinţele viitoare de condamnare a Republicii Moldova. Probele care ar constata săvârşirea contravenţiei, sunt obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător şi nu sunt concludente şi pertinente iar

procesul verbal contravenţional, în virtutea jurisprudenţei CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăţiei. Reţine că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) CC (1) Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: ***a) nu există faptul contravenţiei.*** *Ca* ***motive de drept indică că:*** *Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă* ***este dovedită vinovăţia sa,*** *cu respectarea normelor prezentului cod*.

Solicită admiterea contestaţiei, anularea procesul verbal cu privire la contravenţie ***MAI04 217881 din 30.06.2025*** şi a deciziei de sancţionare adoptată în privinţa contestatorului, încetarea procesul contravenţional din motivul nulităţii absolute a procesului verbal cu privire la contravenţie şi din motiv că în acţiunile contestatorului lipseşte fapta contravenţiei stabilită la art. 47^1 Cod contravenţional.

La data de 14 august 2025 contestatar Elena Tcacenco a depus cererea de amînare în legătura cu necesitatea de a încheia contract pentru asistența juridică. (f.d.26)

La data de 14 august 2025 contestatarul Elena Tcacenco a depus cererea de completare a contestației inițiale. (f.d.28-36)

La data de 14 august 2025 contestatar a depus cererea de excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile prin care a solicitat excluderea a înscrisurilor precum: încheierea din 20.10.2024, mandat judecătoresc din 22.10.2024; încheire din 01.04.2025 şi mandat din aceaşi dată, tabel de la pagina 44 din dosar, informaţia denumită „extras din fişierul excel a persoanelor care au avut tangenţă cu banca PSB, care au fost anexate ilegal de către agentul constatator la materialele cauzei, care încalcă grav dreptul cetăţeanului la un proces echitabil. (f.d.38-39)

Petiționarul Elena Tcacenco, fiind înștiințată legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanţei motivele neprezentării.

În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul IP Comrat, Alexandr Barladean, care a participat în baza procurii nr. 34/19/1-11370 din 17.11.2025 a susținut proces-verbal cu privire la contravenție și a solicitat menținerea lui. Al recunoaște pe Elena Tcacenco vinovată de comiterea contravenției pe art. 47^1 alin. (1) CC. Materiale anexate ca probe la proces-verbal cu privire la contravenție integral confirmă comiterea faptei. În materiale date se vede că pe telefonul mobile înregistrat pe numele ei au parvenit sms prin aplicația PSB. A solicitat aplicare sancțiunei conform legii.

Aprecierea instanței de judecată:

Ascultând agent constatator, **analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, din punctul de vedere al pertinenţei şi concludenţei, instanţa, după intima convingere, consideră necesar a respinge contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, reieşind din următoarele considerente:**

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1/1) Cod contravențional al RM, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art. 394 alin. (1/1) Cod contravențional al RM.

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contravenţional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin. (8).

Instanța notează faptul că procesul-verbal a fost întocmit la data 30 iunie 2025 în prezenta persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Elena Tcacenco, ce se confirmă semnătura lui Elena Tcacenco în proces-verbal de contravenție.

La data de 02 iulie 2025, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Elena Tcacenco a depus contestație asupra procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei de sancționare.

Prin urmare, instanţa atestă faptul că către contestatar Elena Tcacenco a fost depusă contestaţia în termenul de 15 zile de la data emiterii deciziei, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

Instanţa reţine că, în conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În temeiul art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Totodată, legiuitorul a instituit obligaţia încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiţii: a constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I a Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravenţională învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (*Hotărârea Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § 51).* În sensul jurisprudenţei CtEDO (*Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79*), rechizitoriul (procesul-verbal cu privire la contravenţie în procesul contravenţional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravenţional) şi din momentul elaborării acestuia, inculpaţii (persoanele în privinţa cărora a fost pornit proces contravenţional) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravenţional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator).

Ţinând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile şi în sfera definită „contravenţională” în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanţa notează că procesul-verbal cu privire la contravenţie are o importanţă deosebită în procesul contravenţional, fiind actul prin care persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional i se aduce la cunoştinţă în mod oficial aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc şi încadrarea juridică a faptei sale.

Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

Astfel, în primul rînd instanța urmează să stabilească dacă procesul-verbal cu privire la contravenţie, care, în conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, este actul prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, a fost încheiat cu respectarea procedurilor legale şi îndeplineşte condiţiile de formă.

Instanţa reţine, că la 30.06.2025 ora 12:45, *agentul constatator din cadrul Inspectorului de Comrat, Vladimir Neboga, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881. (f.d.17)*

Prin decizia agentului constatator Vladimir Neboga, la aceeași dată, pe fapta contravențională expusă în procesul-verbal, a fost dispusă aplicarea lui Elena Tcacenco a sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Referitor la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenție, precum şi la forma acestuia, instanța reține următoarele:

Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenții şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

Astfel, **în conformitate cu art. 443 alin. (1) Cod contravenţional**, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa temporară potrivit Registrului de stat al populaţiei, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea

faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387; obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

În conformitate cu art. 445 Cod contravenţional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Conform dispozițiilor legale menționate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se constată şi din oficiu. Acestea sunt cauze de nulitate absolută care nu pot fi înlăturate în niciun mod.

Prin urmare în mod prioritar, instanță de judecată analizează cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

Instanța constată că, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025 reiese că, acesta a fost întocmit de agentul constatator Vladimir Neboga în prezența persoanei în a cărei privința a fost pornit procesul contravențional, fiind indicată perioada şi locul întocmirii; calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul

contravențional, datele din buletinul de identitate; fapta contravențională, locul şi timpul săvîrşirii ei; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției; explicarea drepturilor şi obligațiilor persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, inclusiv la asistența apărătorului și traducătorului, fapt confirmat prin semnătura contravenientului; mențiunea privind obiecțiile şi probele, nu sunt indicate; s-a semnat că a recunoscut săvîrşirea contravenției şi a acceptat sancțiunea stabilită fapt pentru care s-a semnat, precum și s-a semnat pentru faptul că contravenientului inițial i s-au adus la cunoștință drepturile şi obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi 448 Cod contravențional, specificate pe verso-ul procesului-verbal cu privire la contravenție, a luat cunoștință cu conținutul procesului-verbal, cu mărimea amenzii prevăzute pentru contravenția respectivă şi în cazul convenirii asupra acordului de colaborare, cu decizia agentului constatator şi a primit copia procesului-verbal cu privire la contravenție şi semnătura lui întru confirmarea acestui lucru (f.d. 17).

Totodată, instanța menționează că, argumentele contestatarului întru susținerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenție constă în faptul că agentul constatator nu a indicat toate mențiunile obligatorii prevăzute de art.443 Codului Contravențional, mai exact nu a indicat data adică luna anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvîrșirii faptei.

Reieșind din constatările reținute supra, instanța de judecată le consideră ca fiind neîntemeiate şi declarative alegațiile contestatarului, precum că procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate, or agentul constatator Alexandr Barladean**,** care a participat în baza procurii nr. 34/19/1-11370 din 17.11.2025, în procesul verbal a indicat că, perioada în care ar fi fost săvîrşită pretinsa faptă este parcursul anului 2024, luînd în considerare faptul că Elena Tcacenco a primit în această perioadă de timp, după cum a declarat agentul constatator, prezentând și dovezi în acest sens, în total 37 de SMS-uri prin aplicația Promsveazibank.

Așadar, instanța relevă că la caz nu se regăsesc circumstanțele invocate de către contestatar care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, descrierea faptei a fost detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvîrşită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, figurând semnătura agentului constatator Vladimir Neboga.

Conform art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, constituie contravenție - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării

unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Potrivit art. 8 Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art. 425 alin. (1), (2), (7) Cod contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul- verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 458 Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptic şi juridic ale cauzei.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu legea.

Ce ține de argumentele contestatarului invocate în cererea de completarea a contestații și cererea de excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile, din motiv că la dovedirea vinovăției făptuitorului, agentul constatator a anexat, nu a administrat dar a anexat la dosar încheierea judecătorului de instrucție din data de 01.04.2025 prin care se autorizează folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală 2023970322 în cauza contravențional, că la pct. 11 agentul constatator nu indică probele care se regăsesc în dosarul contravențional, chiar dacă dispunea de ele la momentul întocmirii procesului verbal, înscrisurile anexate la materialul contravențional, nu le putem aprecia ca probe pertinentă şi concludentă, ori sursa provenienței nu poate fi verificată, iar toate actele anexate la dosar sunt certificate de agentul constatator, iarăși, fără ca ultimul să verifice sursa. Mai mult ca atât, la dosar nu se regăsește o ordonanță şi, respectiv, un proces-verbal de ridicare şi anexare a înscrisurilor date la dosar dar şi un proces-verbal de examinare al acestora pentru a le da o forță probatorie, instanța menționează că în cadrul examinării cauzei contravenționale de către agentul constatator a fost depus demersul de completarea materialelor cauzei contravenționale, anexînd în calitate de probe: Raportul de înregistrarea contravenției RAP01 606194 din 30.06.2025 (f.d.15), copia procesului-verbal privind consemnare a declarațiilor din 30.06.2025 (f.d.16), procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI04 217881 din 30.06.2025 (f.d.17), copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 09.12.2024 (f.d.44), copia ordonanței privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024 (f.d.45-47), copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024 (f.d.48-50), copia încheierii și mandatului judecătoresc al judecătoriei Chișinău nr.13-2238/2025 din 01 aprilie 2025 (f.d.51-52, 53), copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024 (f.d.54), copia ordonanței din 22.10.2024 (f.d.55-58), copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigație din 08.11.2024 (f.d.59-61), copia încheierii și mandatului judecătoresc al judecătoriei Chișinău din 22.10.2024 (f.d.62-66), copia încheierii și mandatului judecătoresc al judecătoriei Chișinău nr.13-2237/2025 din 01 aprilie 2025 (f.d.67-71), copia scrisorii Procuraturii Anticorupție din 21.03.2025 nr. 2283 (f.d.72), copia raportului din

20.03.2025 (f.d.73-74), copia scrisorii IGP nr.34/17/1-3605 din 07.04.2025 (f.d.75-76), copia scrisorii IGP nr.34/16-1406 din 09.04.2025 (f.d.77-78), copia Informației din 09.04.2025 (f.d.79), copia dispoziției din 09.04.2025 (f.d.80-81), copia Informației (f.d. 82-110a), procesului verbal detaliat de examinare a obiectului din 04.11.2025. (f.d.117-118).

Astfel, instanța dînd aprecierea acțiunilor contravenientului sub aspectul a fost sau nu dovedită vinovăția în comiterea contravenției imputate la examinarea cauzei contravenționale.

Instanța reține că, în cadrul unei cauzei penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorul de comunicație electronice S.A. „Moldcell'' privind conexiunile cu aplicația mobilă „PSB''.

Aceste măsuri speciale de investigație, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor art. 138^4 din Codul de procedură penală, au relevat o asociere directă între numărul SIM identificat 060230431 ca fiind înregistrat pe numele contestatarului și mesaje recepționate de la aplicația mobilă „PSB''.

Această constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică o interacțiune efectivă fie voluntară, fie prin intermediere, între telefonul mobil asociat contestatarului și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

În termeni juridici, este esențial de subliniat că răspunderea contravențională nu necesită existența unei certitudini absolute, ci este suficient ca instanța să ajungă, în baza probelor administrate, la o convingere rațională și legală privind comiterea faptei și vinovăția persoanei.

În prezenta cauză, convergența elementelor tehnice (identificarea SIM, comunicarea cu aplicația bancară), coroborată cu lipsa unei apărări factuale coerente, justifică menținerea sancțiunii contravenționale aplicate.

Or, rezultatele măsurilor speciale de investigație în coroborare cu datele obținute de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind utilizarea aplicației mobile cu identificatorul „PSB" au făcut posibilă stabilirea faptului că pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon 060230431, atribuit lui Elena Tcacenco a primit prin aplicația „PSB", mesaje relevante fiind transmise destinatarului Elena Tcacenco, conform informației verificate și în anul 2024, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 230 din 31 iulie 2024 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 355 - 357, art. 559 și care a intrat în vigoare la 15 august 2024.

Prin urmare, instanța indică că, **actul de corupere electorală** a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contestatarului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că Elena Tcacenco, începînd perioada cu 23.05.2024 -22.10.2024 a pretins primirea mijloacelor bănești pe contul său bancar deschis la PSB (Federaţia Rusă), înregistrat pe numărul de telefon 060230431, prin intermediul unei aplicații asociate cu o formațiune politică ce susține partidul ȘOR, declarat interzis în Republica Moldova. Scopul transferului acestor mijloace financiare a fost influențarea exercitării dreptului la vot în cadrul alegerilor prezidențiale din anul 2024.

Astfel, în ședință de judecată a stabilit că, fapta contravențională calificată potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, imputată făptuitorului Elena Tcacenco este dovedită prin cumulul de probe pertinente, utile şi concludente, care au fost administrate în cadrul legal al procedurii contravenționale, admisibile de a fi puse la baza unei soluții legale şi întemeiate.

Instanța indică, că alegerile constituie o formă a suveranității unui popor şi principiul de bază al democrațiilor reprezentative. Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente.

Potrivit art. 2 alin. (1), 38 alin. (1) din Constituție, suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție. Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat.

În conformitate cu art. 3-7 Cod Electoral, principiile participării la alegeri sunt: vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială; vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală; vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzîndu- se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voința în mod independent.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un system democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor.

Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că *„orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”*.

Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție”. Art.38.„(1) Voința poporului constituie baza puterii de stat.

Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine social; - vot egal – în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-1 face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

În speță, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace de probă: Raportul de înregistrarea contravenției RAP01 606194 din 30.06.2025 (f.d.15), copia procesului-verbal privind consemnare a declarațiilor din 30.06.2025 (f.d.16), procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI04 217881 din 30.06.2025 (f.d.17), copia procesului-verbal privind

consemnarea măsurii speciale de investigație din 09.12.2024 (f.d.44), copia ordonanței privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024 (f.d.45-47), copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024 (f.d.48-50), copia încheierii și mandatului judecătoresc al judecătoriei Chișinău nr.13-2238/2025 din 01 aprilie 2025 (f.d.51-52, 53), copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024 (f.d.54), copia ordonanței din 22.10.2024 (f.d.55-58), copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigație din 08.11.2024 (f.d.59-61), copia încheierii și mandatului judecătoresc al judecătoriei Chișinău din 22.10.2024 (f.d.62-66), copia încheierii și mandatului judecătoresc al judecătoriei Chișinău nr.13-2237/2025 din 01 aprilie 2025 (f.d.67-71), copia scrisorii Procuraturii Anticorupție din 21.03.2025 nr. 2283 (f.d.72), copia raportului din 20.03.2025 (f.d.73-74), copia scrisorii IGP nr.34/17/1-3605 din 07.04.2025 (f.d.75-76), copia scrisorii IGP nr.34/16-1406 din 09.04.2025 (f.d.77-78), copia Informației din 09.04.2025 (f.d.79), copia dispoziției din 09.04.2025 (f.d.80-81), copia Informației (f.d. 82-110a), procesului verbal detaliat de examinare a obiectului din 04.11.2025. (f.d.117-118).

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Elena Tcacenco i-a fost i s-a acordat posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționarul nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale, la fel, instanța stabilește că cet. **Elena Tcacenco** a fost audiat dreptul de a încheia contract de acordarea serviciilor cu un avocat. Astfel, instanța constată valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod

Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Elena Tcacenco în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare acțiunile lui Elena Tcacenco corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47/1 Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: ***pretinderea, acceptarea*** *sau primirea,personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Instanța reține că fapta contravențională specificată la alin (1) art 47[1] Cod Contravențional este o faptă contravențională formală *și se consideră consumată din momentul* ***pretinderii, acceptarii*** *sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană.*

Instanța reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

În opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art.8 alin.(2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui **Elena Tcacenco** vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47/1 alin.(1) Cod contravențional al RM, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional al RM și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5- 9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către **Elena Tcacenco** în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanțele enunțate instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației lui **Elena Tcacenco** prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025, întocmit de agentul constatator Vladimir Neboga, și decizia asupra cauzei contravenționale din 30.06.2025, potrivit căreia cet. **Elena Tcacenco** a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională

sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25 000 lei, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu art.448, 458, 462 Cod contravenţional al RM instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge contestația depusă de către **Elena Tcacenco** împotriva **procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025** întocmit de către agentul constatator Vladimir Neboga, și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 30 iunie 2025, potrivit căreia **Elena Tcacenco** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.47/1 alin.(1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 217881 din 30.06.2025 întocmit de către agentul constatator Vladimir Neboga, și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 30 iunie 2025, potrivit căreia **Elena Tcacenco** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.47/1 alin.(1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, **se menține fără modificări**.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoria Comrat (sediul Cental).

Judecător **Igor Botezatu**